686/03

Den 1. december 2003 blev i sag nr. 60.564:

xxxx xx xxxxxxx xx xxxxxxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstagerne, der har en tolivsforsikring i Codan Forsikring A/S, klager over størrelsen af den udløbsværdi, som forsikringen forventes at have ved den aftalte udløbsdato, samt over at selskabet ikke har forrentet fripolicens værdi med 12 % som aftalt.

Selskabet har i skrivelse af 4/4 2003 til nævnet redegjort for sagen således bl.a.:

> "Vores kunder K. og V.H.C. oprettede i 1978 en såkaldt tolivsforsikring med en aftalt udløbsdato den 1. april 2013. Forsikringen giver ret til udbetaling ved udløb eller ved den ene forsikringstagers død forinden udløb.
>
> …
>
> Fra forsikringens tegning og frem til den 31. december 1982 opnåede forsikringen en værdi på 16.543 kr. Lov om realrenteafgift blev indført med virkning fra den 1. januar 1983 og derfor er det beløb, der var opsparet på dette tidspunkt fritaget for realrenteafgift.
>
> I det daværende Hafnia ændrede man som konsekvens af indførelsen af lov om realrenteafgift principperne for tildeling af bonus pr. 1. januar 1984. Når vi skal gøre rede for udviklingen i forsikringens værdi, tager vi derfor udgangspunkt i værdien pr. 1. januar 1984, hvor forsikringen overgik til den 'nye' bonustildeling.

Forsikringen blev stillet i fripolice den 1. september 1986, og i denne forbindelse blev den ændret, og der blev udstedt et nyt policetillæg.

Policetillægget indeholdt en angivelse af forsikringens garanterede ydelser. Der blev således angivet en dækning ved udløb eller ved den ene af de forsikredes død forinden på 56.509 kr. Det er disse ydelser, der er garanterede.

Vores kunder bad i 1988 om at få oplyst forsikringens genkøbsværdi, og de bad ligeledes om at få oplyst den forventede værdi ved udløb. Det er telefonisk blevet oplyst vores kunder, at forsikringen gav ca. 12% i rente. Det bemærkes, at kundernes notat fra telefonsamtalen med assurandør G.P. ikke omtaler, at der skulle være tale om en garanteret rente på 12%.

Kunderne har indsendt en kopi af et kort håndskrevet notat fra assurandør G.P., dateret den 25. november 1988, hvoraf det fremgår, at forsikringen på dette tidspunkt havde en genkøbsværdi på ca. 44.500 kr. og at den forventede værdi ved udløb var ca. 312.000 kr.

I 1991 tog det daværende Hafnia kontakt til kunderne med et tilbud om at ophæve den tegnede forsikring og oprette en ny kapitalpension. Målet med tilbuddet var at udnytte de daværende fradragsregler.

I forbindelse med tilbuddet blev forsikringens værdi oplyst til ca. 60.000 kr. og det blev oplyst, at forsikringens værdi forventedes at være ca. 338.000 kr. ved udløb. Det bemærkes, at tilbuddet var vedlagt et bilag fra Hafnia Service. I dette bilag er det angivet, at der i forbindelse med bilagets prognoser er anvendt en rente, der på daværende tidspunkt blev anset for at være forsigtig.

Det bemærkes, at forsikringen er tegnet før den I. januar 1982 og at forsikringen således ikke er omfattet af Forbrugerombudsmandens og Finanstilsynets retningslinier for afgivelse af bonusprognoser og prognoser for pensionsopsparing i livsforsikringsselskaber og pengeinstitutter.

…

Efter en fornyet gennemgang af sagen skal vi fastholde, at forsikringens værdi er beregnet korrekt, og vi skal afvise, at kunderne har fået garanteret en udbetaling på 338.000 kr. endsige en rente på 12%.

Vi har kontrolleret, at forsikringens værdi er beregnet efter de til Finanstilsynet anmeldte regler. Vi har endvidere kontrolleret, at beregningen af forsikringens forventede værdi ved udløb har været korrekt ud fra de forudsætninger, der var gældende på daværende tidspunkt.

…

Der er ingen dokumentation for, at Codans assurandør i 1988 skulle have lovet, at renter vedvarende ville være 12%. Der foreligger alene vores kunders håndskrevne referat af en telefonsamtale, hvilket ikke kan tjene som dokumentation for et løfte eller en garanti om en fast rente på 12%. Det bemærkes, at assurandør G.P. er fratrådt selskabet.

Vi kan i øvrigt oplyse, at 12% var den nyplaceringsrente, som branchen brugte i 1988 ved udarbejdelse af standardbonusprognoser. Heraf skulle der så betales realrenteafgift.

Hvis man havde brugt en depotrente på 12% (efter realrenteafgift) i beregningen af den forventede udløbsværdi i 1988, ville man da også være nået et beløb på mere end 600.000 kr. og ikke de angivne 312.000 kr., så alene af den grund er det indlysende, at der ikke er blevet garanteret vores kunder en rente af depotet på 12%.

…

Vi skal hertil gøre gældende, at vores kunder har fået forrentet deres depot med en rente, der er absolut konkurrencedygtig på markedet, og i øvrigt bemærke at kunderne ikke har dokumenteret, at de har kunnet have udsigt til at opnå en bedre forrentning af beløbet ved genkøb og efterfølgende alternativ investering.

Den forventede udløbsværdi, der blev angivet i 1988 og i 1991, er blevet beregnet ud fra de daværende samfundsforudsætninger, og vores kunder burde som en naturlig følge heraf have været opmærksomme på, at den forventede udløbsværdi ville falde i takt med renteniveauet.

> Det fremgår da også klart af det årsbrev, der blev sendt til kunderne i april 1999, at den forventede udløbsværdi på dette tidspunkt var 172.440 kr., og at dette udgjorde en nutidsværdi på 130.789 kr.
>
> …
>
> Da vi omskrev nærværende forsikring til fripolice garanterede vi udbetaling af en ydelse på 56.509 kr. årligt. Det er denne ydelse, der er blevet lovet vores kunder og forsikringens værdi overstiger langt den garanterede ydelse.
>
> Vi skal på denne baggrund fastholde, at værdien af nærværende forsikringer er opgjort korrekt, og at der ikke er blevet lovet vores kunder en dækning, der overstiger den faktiske beregnede."

Klagerne fastholder, at assurandøren har oplyst, at renten vil være 12 %, og at der vil komme et beløb på 312.000 kr. eller 338.000 til udbetaling ved udløb i 2013. Klagerne oplyser, at de ikke er orienteret om nogen realrenteafgift.

Nævnet udtaler:

Nævnet finder, at klagerne ikke har godtgjort at være garanteret en rente på 12 % i hele løbetiden eller et beløb på 312.000 kr. eller 338.000 kr. Det bemærkes, at der på tegningstidspunktet ikke – som det nu er tilfældet – påhvilede selskabet en pligt til skriftligt at redegøre, hvilke forudsætninger beløbene ved udløb var baseret på. Nævnet må derfor medgive, at klagerne har haft mindre gode forudsætninger for at vurdere tilbud, og de manglende årsoversigter har ikke gjort dette nemmere. Dette kan dog ikke føre til et andet resultat end angivet af selskabet, idet nævnet ikke har grund til at antage, at selskabets opgørelse skulle være behæftet med fejl.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann